

FINESTRA D'OPORTUNITAT

5 titulars per a les eleccions gallegues

Per Silvio Falcón (@silviofalcon)

Hegemonia aclaparadora del PP

El Partit Popular ha estat el guanyador de les eleccions gallegues a totes les províncies, amb més d'un 40% dels vots. També ha guanyat a totes les comarques gallegues de manera força clara. El mapa de partits guanyadors per municipi tampoc deixa lloc a dubtes: el PP s'ha imposat a 303 dels 314 municipis de Galícia. Les set ciutats gallegues han votat majoritàriament les candidatures del partit liderat per Núñez Feijóo.

Gramsci definia l'hegemonia cultural com el domini sobre un sistema de valors, creences i ideologies d'una classe social sobre una altra. En aquest cas, l'hegemonia *gramsciana* no és necessàriament de classe, però sens dubte s'exerceix de manera partidària. El PP aconsegueix dominar els tempos, l'agenda i la vida política gallega sense despenjar-se. Núñez Feijóo hi ha contribuït sent un candidat sòlid i desmarcant-se del seu partit a nivell estatal. Domini absolut.

A Galícia arrasa el partit de la Gürtel i dels Baltar –el cacic bo, ara imputat-. L'amic del narco serà –un altre cop- President de la Xunta. Tot i que potser no ho serà els propers 4 anys. Destí final, Madrid?

En Marea protagonitza un *minisorpasso* agredolç

L'esquerra política gallega ha xutat el penal al minut 90 i l'ha fallat estrepitosament. Djukic ha tornat a fallar i, aquest cop, el seu equip ha quedat lluny de guanyar. Luís Villares només ha aconseguit ser el candidat més votat a un municipi gallec (Vilar de Santos, Ourense) malgrat els bons resultats de la seva candidatura a les províncies d'A Coruña i Pontevedra, on han estat segona força. Tot plegat ha quedat lluny de l'objectiu de la confluència, que es proposava arribar a la vintena de diputats facilitant així que el PP hagués d'abandonar el govern de la Xunta.

La confluència tindrà al seu grup parlamentari 2 militants d'Anova (partit de Beiras, de caire nacionalista), 1 militant de Cerna (escissió d'Anova), 2 independents (el candidat Villares, nacionalista, i una directora de cinema de l'entorn d'Esquerra Unida), 2 militants d'Esquerra Unida i 7 membres de Podemos (escollits en 3 candidatures diferents a les primàries, crítics inclosos). La principal tasca de Villares serà doncs ordenar tot aquest moviment per preparar-lo per ser alternativa el 2020. La legislatura se li farà llarga a la gent d'En Marea.

Leiceaga aguanta però no evita el desastre

Quan el teu partit té l'alcaldia de la ciutat més gran de Galícia esperes que el seu alcalde et doni el suport en unes eleccions gallegues. Això devia pensar Leiceaga en

veure que Abel Caballero no feia campanya al seu costat a favor del PSdeG – PSOE. Les batalles internes han arribat a l'àmbit públic i Fernández Leiceaga s'ha defensat com ha pogut amb aquesta mala maror interna. Recordem que el candidat va ser triat en primàries per la militància després de la dimissió de Gómez Besteiro com a Secretari General dels socialistes gallecs.

El PSdeG serà la tercera força a O Hórreo darrere En Marea, però amb el mateix nombre d'escons. Un mal menor que no evita que aquests siguin els segons pitjors resultats de la història dels socialistes, només superats –curiosament- pel resultat d'Abel Caballero el 1997. Llavors la coalició PSdeG-Esquerda de Galícia va obtenir 15 escons, però 2 d'ells van anar a parar a la formació liderada per Anxo Guerreiro, deixant els socialistes amb 13 escons.

Pontón demostra de què serveix una campanya electoral

L'excel·lent campanya de la candidata Ana Pontón i la increïble força militant del BNG han fet possible la sorpresa de la nit electoral. El BNG es manté i treu uns resultats molt similars als de fa 4 anys, tenint en compte que des de llavors ha patit –encara més- escissions cap a l'espai polític que configura En Marea. L'enquesta del CIS li donava 2 diputats a la força nacionalista i un perill de no treure representació per la demarcació d'A Coruña (on es presentava la seva candidata). Malgrat tot, el BNG manté diputats de les 4 circumscripcions gallegues (2 diputats a A Coruña i Pontevedra, 1 a Ourense i Lugo) configurant grup parlamentari propi al Parlament de Galícia.

Pontón i el BNG han demostrat que una campanya electoral encara importa –i molt!- i que hi ha un cert electoral nacionalista que prefereix les idees clares del BNG davant la sopa de sigles d'En Marea.

Ciudadanos: l'original davant la còpia

Si anuncies que votaràs a favor de la investidura de Feijóo abans de les eleccions, els ciutadans poden decidir votar-lo a ell directament. Si a més fas una campanya amb errades tipogràfiques (i ortogràfiques), probablement no estiguis oferint una imatge de seriositat capaç de fer-te entrar al Parlament. Per últim, si la barrera electoral és del 5% a cada circumscripció, molt probablement no obtinguis representació.

El votant de centre dreta ha preferit el galleguisme light del PP davant l'espanyolisme hardcore de Ciudadanos, malgrat la moderació ideològica en l'eix esquerra-dreta. L'original abans que una mala còpia. Rivera surt tocat després dels resultats a Euskadi i Galícia. 0-0, com si es tractés d'un partit entre l'Osasuna i el Celta.

En conclusió, a Galícia arriba una legislatura que serà ben idèntica a l'anterior. Mentre la dreta governa esperant que Feijóo *emigri* cap a Madrid, l'esquerra continuarà reconfigurant-se *ad eternum* intentant buscar la fórmula que faci possible que el bloc En Marea- PSdeG – BNG obtingui 38 escons. Djukic ja s'espera al punt de penal l'any 2020.